

BAHÇE TARIMI II

TRM 203U

KISA ÖZET

1. ÜNİTE YUMUŞAK ÇEKİRDEKLİ MEYVE TÜRLERİ VE NAR YETİŞTİRİCİLİĞİ

ELMA YETİŞTİRİCİLİĞİ

Elma *Rosaceae* familyasının *Malus* cinsine ait bir türdür. Dünya üzerinde elmanın (*Malus domestica*) anavatanı olarak kabul edilen Doğu Asya, Orta Asya, Batı Asya-Avrupa ve Kuzey Amerika bölgesinde doğal olarak yetişen 30 kadar türü bulunmaktadır. Elma kültürü Yunanlıların, Romalıların ve Haçlıların Anadolu'ya gelmesi ile Anadolu üzerinden Yunanistan'a ve İtalya yolu ile Avrupa'ya yayılmıştır. Dünya elma üretimi 71.700.000 tondur. Türkiye önemli bir elma üreticisi ülkedir. Doğu Anadolu'nun çok soğuk bölgeleriyle Akdeniz kıyı şeridi dışında kalan diğer bölgelerde ekonomik olarak yetiştirilebilmektedir. Elma üretimi en fazla göller yöresinde Isparta ilinde (610.000 ton) gerçekleştirilmektedir. Elma meyvesinin yaklaşık %85'inin su olması nedeniyle besin maddesi içeriği zengin olmamasına rağmen, içindeki mineral tuzlar, vitaminler, organik asitler ve karbonhidratlar açısından insan beslenmesi yönünden önem taşımaktadır.

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Elma tohum anaçları üzerine aşıli olarak yetiştirildiğinde taç yüksekliği 8-12 m'ye kadar ulaşabilmektedir. Elma ağaçları saçak köklüdür ve kökler yüzeysel gelişir Elma gövdesi gevrek, kırılğan ve düzgün bir yapı gösterir. Zayıf gelişen iki ve daha yaşlı dallar üzerinde zayıf gelişmiş ve uçlarında çoğunlukla çiçek tomurcuğu bulunan kısa meyve dalları bulunur. Bu dallara topuz, kese, çitanak, kargı ve dalcık gibi özel isimler verilir. Tomurcuklar, genel olarak sürgün tomurcuğu ve çiçek tomurcuğu olarak ikiye ayrılır. Elmaların çiçek tomurcuklarından 4-10 tane çiçek ile 5-6 tane yaprak çıkar. Bu nedenle bunlara karışık tomurcuk adı verilir Bir elma çiçeğinde 5 çanak yaprak, 5 taç yaprak ve 15-20 erkek organ bulunur **Sert çekirdekli meyve türlerinde, meyve yumurtalığın etlenip sulanması ile oluşur ve gerçek meyve olarak isimlendirilir.** Elma çeşitlerinin çoğu diploittir. Ancak Hüryemez, Çakıldaklı, Furunüstü, Jonagold, Kanada Renet, Winesap ve Staymared gibi triploid çeşitler de bulunmaktadır.

Ekolojik istekleri

iklim istekleri

Elma soğuklara en dayanıklı meyve türüdür. Kışın dinlenme döneminde -35°C ile -40°C'ye dayanır. yüksek ve soğuk bölgelerde sis ve yağmur gibi iklim olayları döllenmeyi olumsuz etkileyerek ürün miktarını düşürebilir Elmanın kış dinlenme isteği yüksektir (1000-3000 saat). Bu nedenle Ege ve Akdeniz kıyı bölgelerinde yetiştirilmesi mümkün olmamaktadır. Elmalar için en ideal yerler kışları soğuk, yazları serin ve nispi nemi yüksek bölgelerdir. Ülkemizde göller yöresi, Marmara, Karadeniz, iç Ege ve Akdeniz bölgesinin yüksek yerleri elma yetiştiriciliği için en uygun yerlerdir.

Toprak istekleri

Elma, saçak köklü bir meyve türü olduğundan ağır topraklara diğer meyve türlerine göre daha dayanıklıdır. kireçli ve pH'sı yüksek topraklarda demir elementinin alınamamasından kaynaklanan sararma belirtisi (kloroz) gösterir

Bahçe Tesisi

Elmalar, çöğür anaçlar üzerinde büyük ağaçlar oluşturacağından bu bahçelerde dikim mesafeleri 8x8 m veya 10x10 m gibi mesafeler kullanılmaktadır. Son yıllarda, ülkemiz elma yetiştiriciliğinde bodur anaçlarla tesis edilen bahçe sayısı artmıştır. Bu bahçelerde en fazla M9, MM106 ve M26 anaçları kullanılmaktadır **Elmalarda bodurluğun derecesi arttıkça bodur ağaçların ömrünün standart ağaçlara göre daha kısa olduğu, daha kırılğan ve gevrek kök yapıları nedeniyle bir destek sistemiyle desteklenmeleri gerektiği, özellikle sulama ve gübreleme gibi uygulamaların daha özenle yapılması gerektiği unutulmamalıdır.**

Çoğaltma

Elmada, bitkinin genetik yapısı diğer meyve türlerinde olduğu gibi heterozigot olduğundan tohumla çoğaltıldığında mutlaka açılma gösterir. Bu nedenle elma başta olmak üzere bütün meyve türleri çeşit özelliğini kaybetmeden ancak dal, yaprak ve kök gibi vegetatif organlar kullanılarak çelik, daldırma, aşı ya da doku kültürü gibi vegetatif yöntemlerle klonal olarak çoğaltılmaktadır. Tohum ancak anaç (çöğür) elde etmek amacıyla kullanılır. Olgunlaşmış meyvelerden alınan tohumlar sonbaharda 2-3 ay **katlamaya** aldıktan sonra Mart ayında tohum yastıklarına veya direkt aşı parseline ekilerek çöğürler elde edilir

ARMUT YETİŞTİRİCİLİĞİ

Armut *Rosaceae* familyasının *Pyrus* cinsine ait bir türdür. Dünya üzerinde *Pyruscinsinin* 20 kadar türü bulunur. dünyada elmadan sonra en fazla üretilen ılıman iklim meyve türüdür. Dünya armut üretimi 21.900.000 tondur. Türkiye'nin armut üretimi ise 384.000 tondur. Armut Türkiye'de çok soğuk bölgelerle Akdeniz kıyı şeridi dışında her bölgede yetiştirilebilmektedir. Armut üretiminin %28'ini tek başına Bursa ili (108.000 ton) karşılamaktadır.

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Armut, genelde dik büyüyen, toprak ve iklim koşullarına bağlı olarak 7-12 m yüksekliğinde taç oluşturabilen bir türdür. Kazık köklü olması nedeniyle ve özellikle ahlat gibi kurak koşullara dayanan ağaçlar üzerine aşılandığında susuz koşullarda bile uzun yıllar yaşayabilen bir türdür. Meyve dalları elmada olduğu gibi topuz, kese, çıtanak, kargı ve dalcık olarak adlandırılır. Çiçek tomurcukları uyandığında hüzmeye şeklinde 4-7 tane çiçek ve 5-6 tane yaprak çıkar. Çiçek organları elmadaki gibi olup bir çiçekte 5 çanak, 5 taç yaprak ve 15-20 erkek organ bulunur. Dişi organ 5 karpelli (odacıklı) olup her karpelden bir dişi borusu (stil) çıkar.

Döllenme Biyolojisi

Armut çeşitlerinin çoğu diploittir. Ancak Göksulu, iğnesi, Tavşan Başı, Cure, Williams Duchesse ve Alexander Lucas gibi bazı çeşitler triploittir. Armutlarda kısmi **partenokarpi** görülür. Çiçeklenme döneminde arının dolaşmasını ve döllenmeyi engelleyen soğuk, sisli, yağışlı, aşırı rüzgarlı veya aşırı sıcak ve düşük nemli havalar tozlanma ve döllenmeyi olumsuz etkileyebilir. Armut meyvesi yumurtalık ve yumurtalığı çevreleyen dokunun etlenip sulanması ile meydana geldiğinden gerçek meyve değildir ve yalancı meyve olarak adlandırılır. Armut çeşitleri olgunlaşma zamanı yönünden farklılık gösterir ve 3 grup altında toplanır. Kış, yaz ve güz armutları.

Ekolojik istekleri

İklim istekleri

Armut, elma gibi ılıman iklim meyve türü olmasına rağmen soğuklara daha az dayanır. Armutun kış dinlenme ihtiyacı 1000-2000 saat arasında değişmektedir. Yüksek yaz sıcaklıkları armutlarda elmalar kadar güneş yanıklığına neden olmaz. Nemli bölgelerde karaleke gibi bazı hastalıklar ekonomik zararlara yol açabilir.

Toprak istekleri

Armut kazık köklü bir meyve türü olduğundan derin toprakları sever. Genelde kumlu tınılıdan- killi tınıya kadar her tür toprağa uyumu iyidir. pH'sı yüksek kireçli topraklarda kloroz gösterir.

Bahçe Tesisi

Armut yetiştiriciliğinde modern bahçeler aşılı fidanlarla tesis edilmektedir. Bu amaçla bir yıllık iyi gelişmiş ve mümkünse dallanmış fidanlar kullanılır. Genellikle kurak ve sulama imkanlarının kısıtlı olduğu koşullarda kuvvetli anaçlar kullanılır ve dikim aralıkları geniş bırakılır. Çöğür anaçlar üzerindeki fidanlar için 6-10 m aralıklar yeterlidir. Ayva anacı kullanıldığında ise daha sık, genellikle, 3-4 m aralıklar kullanılmaktadır. Sıra üzerinde ise 1-2 m'ye kadar inilebilmektedir. Tozlayıcının oranı %10'dan daha az olmamalı ve tozlayıcı ile ana çeşit arasındaki mesafe 15 m'yi geçmemelidir.

Çoğaltma

vegetatif çoğaltma yöntemleri kullanılır. Armut aşı dışında diğer vegetatif yöntemlerle başarılı şekilde çoğaltılamadığından fidan üretiminde aşı yöntemi uygulanır. Aşılar, elmada olduğu gibi çöğür anaçlarına ya da vegetatif olarak çoğaltılan klon anaçlarına yapılır. Ülkemizde özellikle bağ-bahçe veya tarla içlerinde ya da kenarlarında kendiliğinden çıkmış ahlat ağaçlarının aşılama yoluyla armut yetiştiriciliği de yapılmaktadır.

AYVA YETİŞTİRİCİLİĞİ

Ayva *Rosaceae* familyasının *Cydonia* cinsi içinde yer alır. Kültürü yapılan tür *Cydonia oblonga*'dır. Ayva'nın anavatanı Kuzey-Batı İran, Kuzey Kafkasya, Hazar denizi çevresi ve Anadolu'dur. Ayva kültürünün Anadolu'dan Yunanistan'a ve oradan Roma'ya geçtiği bilinmektedir. Dünya ayva üretimi 497.000 tondur. Ayva yetiştiriciliği, ülkemizin çok soğuk yerleri dışında hemen her bölgesinde yapılmasına rağmen, üretimin büyük kısmı Marmara bölgesindeki illerde yoğunlaşmıştır. En fazla üretim 18.400 tonla Sakarya'da gerçekleşir. Daha çok sıcak ılıman iklim koşullarında yetiştirilen ayva, serin iklimlerde de özellikle düşük nispi nem koşullarında yetiştirildiğinde meyvesi daha sert, kumlu ve boğucu özellik taşımaktadır.

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Doğada kendiliğinden yetişen ayva ağaçları çok sayıda dip sürgünü oluşturduğundan çalı formunda görülür. Kapama bahçelerde dip sürgünleri temizlendiğinden orta boylu ağaçlar oluşturur. Yarı kazık köklü olması nedeniyle birçok bölgede sulanmadan sınır ağacı olarak da yetiştirilir Çiçek tomurcukları kısa ve zayıf sürgünlerin uç ve uca yakın tomurcuklarda oluşur. Karışık tomurcuk yapısında olan bu tomurcuklar uyandığında birçok meyve türünden farklı olarak önce 5-6 yaprak taşıyan kısa bir sürgün oluşur ve daha sonra bu sürgünün ucunda tek bir çiçek açar Ayva çiçekleri erselik yapıda olup, 5 çanak, 5 taç yaprak ve 15-20 erkek organa sahiptir. Dişi organ 5 karpelli (odacıklı) olup her karpelden bir dişicik borusu(stil) çıkar çiçek tomurcuğu oluşumu Ekim ayında başlar.

Döllenme Biyolojisi

Çiçeklenme zamanında görülen yağışlar, serin, sisli havalar ve arı yetersizliği döllenmeyi olumsuz etkiler. Ayva meyvesi elma ve armutlar gibi botanik olarak yalancı meyvedir ve dişi organı çevreleyen dokunun etlenip sulanması ile oluşur Ülkemizde en çok Ekmek, Limon, fieker Gevrek, Eşme, Gördes ve Ege-22 ayva çeşitleri yetiştirilmektedir

Ekolojik istekleri

İklim istekleri

Ayva sıcak ılıman iklim meyvesidir. Sakarya ili ve çevresi gibi ılıman deniz ikliminin bulunduğu bölgeler ayva yetiştiriciliği için en iyi ekolojik özellikleri taşır. Ege ve Akdeniz sahil kesimlerinde meyvelerde güneş yanıklığı görülmektedir. Ayva kış soğuklarına armut kadar dayanır

Toprak istekleri

Ayva yarı kazık köklü bir meyvedir. Kumlu-killi, süzek, besin maddelerince zengin ve kolay ısınan topraklarda en iyi sonucu verir

Bahçe Tesisi

Kapama bahçelerde ağaçlar tek gövde halinde yetiştirilir. Bahçe tesisinde genellikle 1 veya 2 yıllık fidan kullanılır. Ayva ağaçları zayıf büyüme özelliği gösterdiğinden dikim aralıkları genellikle daha dar tutulur. Fidanlar genellikle 4-5 m aralıklarla dikilir.

Çoğaltma

Ayva çeşitleri vegetatif yöntemlerle çoğaltılır. Ayva, elma ve armuttan farklı olarak çelik, tepe daldırması ve dip sürgünü gibi yöntemlerle kolay çoğaltılabilir.

NAR YETİŞTİRİCİLİĞİ

Nar *Punicaceae* familyasının *Punica* cinsine ait bir türdür Üretici ülkeler arasında iran 705.000 tonla ilk sırada yer almakta olup tek başına dünya üretiminin yaklaşık %47'sini sağlamaktadır. Hindistan, ispanya, Türkiye ve ABD önemli üretici ülkelerdir. En fazla üretim 71.000 tonla Antalya ilinde yapılmaktadır.

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Nar çalı formunda gelişen ve 3-5 m yüksekliğinde taç oluşturabilen bir türdür. Kışın yaprağını döker. Sık dallanır ve dallar bazı çeşitlerde dikenlidirNar bitkisi saçak köklüdür. Çok sayıda ince kök oluşturur. Saçak köklü olması ağır topraklara dayanıklılığını artırır. Ülkemizde meyve verimi ve depolama özelliği iyi olan Hicaz narı en fazla tercih edilen nar çeşididir

Döllenme Biyolojisi

Nar çiçekleri erselik yapıdadır. Çiçekte 5-8 adet çanak yaprak, benzer sayıda taç yaprak, çok sayıda erkek organ ile bir dişi organ bulunur. Dişi organı iyi gelişen çiçekler meyve bağlar.

Ekolojik istekleri

İklim istekleri

Nar sıcak ılıman ve subtropik iklim meyvesidir. Ülkemizde en iyi yetişme alanları Ege ve Akdeniz kıyı bölgeleridir Narlar düşük sıcaklıklara ılıman iklim bölgelerinde -10°C'ye kadar dayanabilmektedir Nar ışıktan ve sıcaklık isteği yüksek bir bitkidir. Bu nedenle sıcak, güneşli ve nemli bölgelerde daha iyi yetişir. Nar yetiştiriciliğinde yıllık ortalama 500 mm'lik yağış yeterli olmaktadır.

Toprak istekleri

Saçak köklü meyve türü olan nar derin, geçirgen ve nemli topraklarda çok iyi gelişir, değişik toprak koşullarına uyumu iyidir. Toprak reaksiyonu alkaliden asite doğru değişen topraklarda yetişebilmektedir

Bahçe Tesisi

Nar bahçesi, uzun ve sıcak bir yaz mevsimi görülen, güneşi bol olan ve kış aylarında sıcaklığın -10°C 'den daha aşağıya düşmediği yerlerde tesis edilmelidir. Dikim aralığı narlarda 2-6 m arasında değişir. Bahçe etrafında çit şeklinde yapılan yetiştiricilikte fidanlar genellikle 2 m aralıklarla dikilir

Çoğaltma

Nar kolay köklendiğinden çelikle, daldırmayla veya dip sürgünleri ile çoğaltılabilir. ticari anlamda nar çeşitlerinin çoğaltılması odun çelikleriyle yapılmaktadır. Ancak çeşit değiştirmede aşından yararlanılır. Elma ve ayva kireçli topraklarda kloroz göstermesine rağmen, armut ve nar bu gibi topraklara daha dayanıklıdır. Elma ve armut çeşitleri tohum anaçlarına ve değişik gelişme gücündeki klon anaçlarına aşılanarak yetiştirilirken, ayva ve nar çeşitleri çelikle veya dip sürgünü ile köklendirilerek çoğaltılırlar. Yumuşak çekirdekli meyve türlerini çoğaltmada Tohumla çoğaltma kullanımı çeşit özelliğinin kaybolmasına yol açar...

Elma M9 anaçlar üzerinde çok bodur gelişir. Nar meyveleri Su düzensizliği olan yerlerde çok çatlar.

Ayva anacı üzerine aşıli armutlarda görülen özellikler Bazı armutlar ayva ile uyumsuzluk gösterir, Ayva üzerine aşılanan armut ağaçları yarı bodur gelişir, Armut meyvelerinde kalite artar, Armutlar kireçli topraklarda yetiştirilemez. Elmalarda bodur anaçların kullanılması ile Dekara daha fazla fidan dikilir. Ağaçları fazla boylanmaz. Erken verime yatar. Ağaçların ömrü kısa olur. Meyve türlerinin gübrenilmesi; Ağaçlara verilecek çiftlik (organik) gübreleri yanmış olmalıdır. Potaslı ve fosforlu gübreler kışın biri seferde toprağa verilebilir. Organik gübreler verildikten sonra toprağa karıştırılmalıdır. Toprak analiz sonucuna göre gübre verilmelidir

2. ÜNİTE SERT ÇEKİRDEKLİ MEYVE TÜRLERİ VE ZEYTİN YETİŞTİRİCİLİĞİ

ŞEFTALİ YETİŞTİRİCİLİĞİ

Şeftali *Rosaceae* familyasının *Prunus* cinsine ait bir türdür Çin kayıtlarında, şeftali kültürünün M.Ö. 2000 yıllarından beri bu ülkede yapıldığı belirtilmektedir. Türkiye'de Marmara, Ege, Akdeniz sahil bölgeleri ve Karadeniz bölgesinin bazı bölgeleri şeftali yetiştiriciliği için en uygun ekolojilere sahiptir

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Şeftali hızlı gelişen ve erken meyveye yatan bir türdür. Genellikle sık dallanır ve yayvan bir taç oluşturur. Yoğun ışık isteyen bir tür olduğundan ağaca verilecek şekil ve budama yöntemleri çok önemli olup, ağacın her tarafındaki dalların iyi ışık alacak şekilde tacın oluşturulması gerekir. Her yıl budama yapılmadığında, ağaç 5-8 yıl gibi kısa sürede verimden düşer ve ömrünü tamamlar. Düzenli budandığında 20 yıla kadar ekonomik olarak verim alınabilir. Meyve veriminin düzenli ve meyvelerin iyi beslenmesi için dallar 20-40 cm uzunluğunda olmalı ve boğumlarda çiçek tomurcuğu yanında dalda oluşan meyvelerin iyi beslenmesini sağlayacak sürgün tomurcukları da bulunmalıdır. Çiçek tomurcukları açtığında bir tek çiçek çıkar. Çiçekleri erselik yapıdadır ve bir çiçekte 5 çanak yaprak, 5 taç yaprak, 15-20 adet erkek organ ve bir dişi organ bulunur şeftali gerçek bir meyvedir ve yalnız yumurtalığın gelişmesiyle meydana gelir.

Döllenme Biyolojisi

Şeftali çeşitlerinin çoğu kendine verimlidir. Ancak daha iyi verim almak için bahçede aynı zamanda çiçek açan birkaç çeşide 3-4 sırada bir sıra yer vermekte yarar vardır. Döllenmenin sağlıklı ve yeterli olması için çiçeklenme zamanında havanın açık olması, sis, yağış ve aşırı rüzgarın olmaması ve bahçede arı bulundurulması gerekmektedir. Çeşide göre değişmekle beraber normal bir ürün için açan çiçeklerin %15'inin meyveye dönüşmesi yeterlidir.

Ekolojik istekleri

İklim istekleri

şeftali değişik iklim koşullarına en iyi adapte olan meyve türlerinden biridir. Kışın gövdesi -35°C 'ye kadar dayanabilirse de ekonomik yetiştiricilik kış aylarında sıcaklığın -20°C 'ye düşmediği yerlerde yapılır. şeftali

DEVAMI İÇİN TIKLAYIN

yüksek yaz sıcaklarına dayanıklıdır. yaz aylarındaki 35°C'den yüksek sıcaklıklar bir çiçekte birden fazla dişi organ ve ikiz meyve oluşumuna neden olur.

Toprak istekleri

Şeftali kazık köklü bir meyve türüdür. Bu nedenle derin ve hafif tınlı topraklarda daha iyi gelişir. Ağır ve nemli topraklarda iyi gelişmez. pH'sı yüksek ve kireçli topraklarda kloroz görülür

Bahçe Tesisi

Şeftali bahçeleri ülkemizde kapama bahçeler şeklinde tesis edilmektedir. Genellikle 6x6m veya 6x5m aralık ve mesafelerde kare veya dikdörtgen dikim sistemi uygulanır.

Çoğaltma

Şeftali çeşitleri tohumdan elde edilen çöğür anaçları üzerine yada GF677, Cadaman ve Garnem gibi vejetatif olarak çoğaltılan klon anaçları üzerine aşılanarak çoğaltılır.

Budama: şeftaliler her sene düzenli budanmalıdır şeftali meyve türleri içinde budamaya en fazla olumlu tepki veren türdür şeftali ağaçları için en uygun şekil goble'dir. şeftali meyve türleri içinde en fazla ışığa ihtiyaç duyan türdür. Nemli ve ışıklanması az olan bölgelerde daha seyrek dallanma, kurak ve ışığı bol yerlerde daha sık dallanma sağlanmalıdır

Hastalık ve Zararlılarla Mücadele şeftalinin en önemli hastalıkları kök kanseri, külleme, yaprak delen (çil hastalığı) ve yaprak kıvrıcıklığı hastalıklarıdır. En önemi zararlıları ise yaprak bitleri, kabuklu bitler ve Akdeniz meyve sineğidir

KAYISI YETİŞTİRİCİLİĞİ

Kayısı *Rosaceae* familyasının *Prunus* cinsi içinde yer alır. Kayısı ülkemizin karasal iklime sahip bölgelerinde ve Ege ile Akdeniz'in kıyı bölgelerinde yetiştirilmektedir.

Morfolojik ve Biyolojik Özellikleri

Kayısı seyrek dallanan ve yayvan taç yapan bir türdür. Bölgeye, çeşide ve toprak yapısına bağlı olarak 5-10 metre yükseklikte taç oluşturur. Kazık köklü bir meyve türüdür. Bu nedenle derin ve hafif topraklarda iyi yetişir. iki veya daha yaşlı dallarda 1-3 cm uzunluğ unda **mayıs buketi** denilen meyve dalları bulunur. Kayısının çiçekleri erselik yapıdadır. 5 Çanak yaprak, 5 taç yaprak, 15-20 erkek organ ve bir dişi organ bulunur. Kayısı meyvesi dişi organın yumurtalığının gelişmesiyle oluşan drupa tipi basit bir meyvedir. Ekzokarp kabuğu, mezokarp yenen kısmı, endokarp da çekirdeğin sert kısmını oluşturur

Döllenme Biyolojisi

Kayısı çeşitlerinin büyük çoğunluğu kendine verimlidir. Çiçeklenme erken olduğu için bu dönemde yağış, sis ve soğuk havalar nedeniyle arıların etkinliği az olduğundan tozlanma ve döllenmede sorunlar yaşanabilir.

Kayısının Ekolojik istekleri

İklim istekleri

Kayısı en iyi yazları güneşli, sıcak ve kurak, kışları uzun ve soğuk kara ikliminin hüküm sürdüğü, mevsimlerin birbirinden kesin ayrıldığı dağlık alanlarda yetişmektedir. Kayısı ağacı -25°C'lik kış soğuklarına dayanır.

Toprak istekleri

Kayısı kazık köklü bir meyve türü olduğundan derin, geçirgen, besin maddelerince zengin ve tınlı toprakları tercih eder. kireçli ve pH'sı yüksek topraklara da dayanıklıdır.

Bahçe Tesisi

Kayısı çöğürü ve zerdali üzerine aşıli fidanlar toprağın kuvvet durumuna göre 10x10 m, 8x8 m veya 7x7 m, erik anacı kullanılmış ise 8x8 m aralık ve mesafelerde dikilebilirler.

Çoğaltma

Kayısı aşı dışında vejetatif yöntemlerle başarılı şekilde çoğaltılamaz. Tohumla üretim çöğür anaçlarının elde edilmesinde kullanılır. Anaç olarak en fazla kayısı ve zerdali çöğürleri kullanılır. Kayısının kendi türü içinde klon anacı bulunmamaktadır.